

Duurzaamheid

Duurzaamheid is natuurlijk de heilige graal van dit decennium. Iedereen heeft het, iedereen wil het en op hetzelfde moment is het begrip 'duurzaam' ook weer totaal ongrijpbaar. Persoonlijk vind ik het wel eens aandoenlijk om te zien hoe leveranciers over elkaar heen buitelen met allerlei onzinbeweringen over duurzaamheid. Helemaal aandoenlijk wordt het als blijkt dat het product dat gevoelsmatig helemaal niet duurzaam is, beter scoort dan zijn ogenschijnlijk veel duurzamere, concurrerende product. Een bekend, recent voorbeeld is de vergelijking van chemische en niet-chemische onkruidbestrijding op verhardingen.

Duurzaamheid is natuurlijk de heilige graal van dit decennium

Ogenschijnlijk is niet-chemische bestrijding veel duurzamer dan de inzet van chemie. Uit life-cycle analysis of levenscyclusanalyse-(LCA-)studie bleek echter het tegenovergestelde. De kilo's gewasbescherming vallen wat betreft het totale milieueffect van een bepaalde bewerking in het niet in vergelijking met het extra energiegebruik van niet-chemische methodes als bijvoorbeeld branden of borstelen. Tenminste, dat is het resultaat van wetenschappelijk Wageningse onderzoek, dat dan overigens weer driftig onderuit geschoffeld wordt door de tegenstander. Overigens hebben veel slimmere mensen dan ik hier het laatste woord nog niet over gezegd en houden voor- en tegenstanders er eigenlijk rekening mee dat het ook op korte of middellange termijn verboden wordt gewasbeschermingsmiddelen toe te passen op verharding. De sportsector kent eigenlijk een vergelijkbaar voorbeeld.

Ogenschijnlijk is niet-chemische bestrijding veel duurzamer dan de inzet van chemie

Toen Isa Sport een paar jaar geleden een duurzaamheidsonderzoek liet verrichten naar kunstgrasconstructies, bleek daaruit dat de zogenaamde schone infill TPE of EPDM veel slechter scoorde dan SBR-rubber. Reden daarvan was dat SBR wordt gemaakt uit tweedehands autobanden. De milieuschade tijdens productie wordt daarom toegekend aan de autobandproductie en niet aan de constructie van het veld.

Dat betekent dat de opdrachtgever of de aannemer het materiaal moet herkeuren met daarbij natuurlijk de mogelijkheid tot afkeuring

Aan die riante positie van SBR zou nu zomaar eens een eind kunnen komen. SBR-rubber-infill wordt bij renovatie van het veld volgens de nieuwe FAQ's van de site Bodemplus niet meer automatisch gezien als een veilig product. Dat betekent dat de opdrachtgever of de aannemer het materiaal moet herkeuren met daarbij natuurlijk de mogelijkheid tot afkeuring. Voor de opdrachtgever is dat niet prettig. Als opdrachtgever ben je op zoek naar zekerheid en die lijkt dus niet meer te bestaan. Waarschijnlijk is dit een extra boost voor de andere soorten infill, hoewel ook daar geldt:

Wie zonder zonden is, werpe de eerste steen. Ik ben een paar weken geleden op een Maldens voetbalveld met klonters-infill geweest. Dit EPDM-materiaal is klaarblijkelijk dermate instabiel, dat het zeven jaar na installatie begint samen te klonten. Het veld is daardoor maar amper bespeelbaar. Benieuwd wat dit voor de duurzaamheid van het materiaal betekent.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

N.B. Heeft u zich al ingeschreven voor ons congres:
www.nationaalsportveldencongres.nl?